

Roslagen – The Whole Story

När börjar egentligen hojsäsongen? Mars? April? Maj?

Fel, fel, fel! Den börjar veckan efter MC-mässan i januari. Då kommer nämligen VRS träffkalender. Då sätter man sig ner, kollar datum, platser kostnader. Sen tar man fram kalkylatorn, räknar, stryker, kollar semesterlistan, stryker lite till för att till slut sitta med en något sånär godtagbar lista över kommande sommars aktiviteter.

Så börjar det. Men denna lista är på intet sätt spikad utan lever sitt eget liv utifrån livets händelser och nycker. Så också detta år.

I min lista var Varberg spikad efter förra årets mycket gemytliga kidnappning. Ända tills jag pratade med min gode vän Tomas i Hultsfred. Ridå! Omplanering! Han ska då förstöra allt. Det var nämligen så att han hade planer på att besöka Uffe på Roslagsträffen. Dels för att Roslagen var väldigt vackert, dels för att det var premiärträffen där, samt att Uffe är en Go Gubbe. Det tog mig ett par nätter av vånada innan jag bestämde mig. JAG SKA MED!! Ringde Tomas och berättade, varvid Tomas replikerade: -Fan, vi skulle ta och komma anonymt!

Detta för att Uffe, Annelie, Arne och Gun kom incognito till julfesten i vintras. Och Tomas kan aldrig försätta ett tillfälle att ge igen.

Sagt och gjort. Vi bestämde att så får det bli. Sen till nästa frågor. Vem ska följa med, och hur ska vi kunna omsätta detta till verklighet? Det tog ett antal telefonsamtal samt en fest i Ystad för att så fröet. Genast hade vi ett gäng intressenter och planen började ta form. Måste tillägga att deltagarna har varierat under resans gång beroende på privata angelägenheter. Och jag kommer inte att nämna de andra intressenternas namn. Det kan Roslagsgruppen få grunna på, he he!

Den andra frågan var HUR fasen ska vi kunna anmäla oss anonymt? Man ska ju ange medlemsnummer på anmälan! Vi provade först att involvera ett antal medlemmar som skulle agera bulvaner. Dvs anmäla t.ex. Sven-Tage #8999 + 5

Men det skulle bli ohållbart i längden då vi misstänkte att Sven-Tage skulle få svara på frågor om vem han skulle ta med sig. Tänk vidare...

Jag kläckte faktiskt idén själv. YCC var ju officiellt inbjudna. Varför inte anmäla oss under fingerat namn som YCC? Men får vi göra så? På telefonen och ringde Classe. Kan vi göra på detta viset?? Jodå, sa Classe, ring bara YCC's chef i Stockholm och fråga om det är Ok. Sagt och gjort, jag ringde Classe-Stigfinnare, YCC, och berättade om våra planer. Går det för sig? Han bara garvade och sa – Ja för fan ☺

Detta var i Mars månad. Långt kvar till träffen, med som krokigt ska bli skall krökas i tid. Sen gick turerna. Medlemmar byttes ut, tillkom och hoppade av. Samtidigt såg det skralt ut att träffen skulle bli av pg a för få deltagare. Vi lyckades ragga upp ett par till samt att anmälningstiden förlängdes. Så det löste sig ju, som tur var.

I vilket fall så såg slutgruppen ut som följer: Förutom då jag själv och Tomas och Kirsten så medföljde, Nisse, Lena och Virus från Svedala, Anders från Landskrona, Rubbe från Malmö samt Ronnie och Kim från Helsingborg. Vi skulle starta torsdag em och övernatta hos Tomas. Dessutom skulle Tommy från Malmö samt Rune från Kävlinge följa med men de drog raka spåret upp till Classe på torsdagen.

Sen började den nervösa biten. Hade vi kunnat hålla det hemligt? Misstänkte de något? Hade någon skvallrat? Uffe gjorde några (i våra ögon) suspekta samtal till Stefan Adler, Tomas, Virus och till mig själv. Va faan! Tänk om de visste?? Virus och jag försökte dra en vals om att vi skulle till Danmark. Stefan dementerade å det bestämdaste och Tomas bara blånekade. Jaja, i vilket fall som skulle vi till Roslagen

Till slut kom dagen för avfärd. Hultsfredgruppen träffades i Hässleholm en gråmulen halvblöt torsdag. Fast vi hade nog tur. Några enstaka skurar på väg till Hultsfred, inget som lite regnkläder inte klarade av. Och till slut landade vi Samuelssons residens vid 20-tiden varvid raggjarjäveln välkomnade oss med bara ett badlakan runt midjan. Varför var jag inte förvånad? I vilket fall avlöpte kvällen i goda vänners lag samt några öl och Bullens pilsnerkorv. Inget direkt festande för avfärd var satt till 08.00

Efter en halv sömnlös natt (varför vet jag inte, sängen var skön) vaknade jag upp till ett svärande utan dess like. Tomas dass hade pajat och det var vatten i hela badrummet. Men som den händiga karl han är, var det snart åtgärdat. Frukost intogs och det bar iväg bara något försenade. Sen bar det av längs de småländska skogsdränkta skogarna i ett smått duggregn. Detta avtog ju längre norrut vi kom. Och enda incidenten var att Virus hoj fick just virus (konstigt va?). Ett otäckt wobblande gav vid misstänkte att det kunde vara obalans i framhjulet. Men efter ett snabbt besök hos Bevis i Linköping konstaterades glapp i lagret till gaffeln och med en spänd mutter som följd och problemet var fixat.

Vidare till tankning på en mack efter Linghem där vi glatt hejade på Plura från Eldkvarn, styrdes kosan mot Simonstorp och Peter Zengler som hade lovat kaffe och en macka. Det blev snarare en utsökt baugette som avnjöts på Peters soldränkta altan. Mums!
Ett par Östgötar till anlande och vi styrde till slut kosan mot Åkersberga (via Enköping) där Tommy, Rune och Classe skulle ansluta.

Ända fram till Stockholm hade resa löpt utan incidenter. Då kom det som var millimetrar från att totalkvadda hela resan. En rejsputte. Vilken idiot!! Tänk så här: Mycket trafik, tre filer, MC-kortege på ca: 15 hojar i mittfilen. Plastraketidioten kommer i vänsterfilen, får för sig att byta till högerfilen, bryter rakt igenom kortegen, konstaterar att det kommer en bil i högerfilen, och då tvärnitar idiotpuckot med fotbromsen, bredsladd...
Som tur var (för oss, idioten skiter jag i) kom han igenom, drog vidare längs vägrenen!
Som sagt: PUCKO!!

Framme i Åkersberga träffade vi på de tre herrarna. Min medhavda skånska flagga vecklades ut och kosan styrdes de sista milen norrut mot Hysingsvik med Classe som vägvisare och jag som nr:2 med flaggan

Nu kommer det roliga ☺

Framme i Hysingsvik rullade vi upp till incheckningen. Och där står ju Uffe i egen hög person. När vi stannar säger jag: Hej Uffe! –Hej, svarade Uffe. Ingen reaktion. Jag säger – Heeej Uffe! Han tittar konstigt... -Heej??? Jag kan bara flina, och sen ser han! –Vaa Faaaaan!!!! Jag trodde han skulle få hjärtinfarkt eller nåt. Stackars Uffe.

Det var många som hade svårt att förstå. HasseBajare såg flaggan men begrep inte förrän han hörde våran skånska accent. Det såg ut som om Gunsan skulle börja gråta. Allt medan Arne, som var en av våra mullvadar, mest stod och myste.

Resten är VRS historia. En ny träff är född. Och vilken träff sen!! Snacka om Back to Basic. Camping på en äng som inte ens var klippt. Högt gräs som vi med glädje trampade ner. Festlokalen låg på andra sidan om en rätt bra trafikerad väg. Många av bilisterna stannade nästan för att fånglo lite och undra vad som var på gång. Harry Haffa passerade minst 5 gånger på fredagskvällen. Utan att stanna.

Hamburgare, öl, kram, öl, skratt, öl... det sammanfattar fredagskvällen.

Efter en sömnlös natt på g a kylan, ställde jag mig i duschen vid 5 på morgonen för att försöka tina upp. Efter det satte jag mig på trappen till lokalen (som passande nog heter

Lännagården???) för att värma upp mig i morgonsolen. Strax efter kom Uffe gående, brassade kaffe som vi intog på trappen. Där satt vi och filosoferade, lyssnade på fåglarna och diverse snarkande från tälten. Underbart!! Även Gun dök upp efter en stund för att börja med frukosten. Efter ha hört mitt klagande om rimfrost i sovsäcken, lovade hon att jag skulle få låna ett duntäcke kommande natt. Det gjorde susen! Sov som en stock då. Puss på dig Gunsan ☺

Lördag middag var det dags för Rally i ett soldränkt och varmt Roslagen. Arrangörerna hade gjort allt för att vi skulle hitta rätt. Läs livrem, hängslen, lim och silvertejp. Vi fick en karta där färdvägen var uppritad. Medföljde även en RoadBook där alla avstånd noggrant fanns nedtecknat. Vidare bistod de med dator för att tanka in GPS-rutten både för Garmin och TomTom. Och till slut var det uppsatt pilar med Vrs-logga i varenda sväng. Utom i Norrtälje där Arne hade varit och ritat flouocerande pilar på gatan. Som sagt, kassaskåpsäkert.

Och vilken runda sen. Underbara vägar!!! Och som jag sagt till alla som orkat lyssna: Sträckan mellan kontroll 4 och 5 strax utanför Finsta!!!

Tänk er en lagom bred asfaltväg. Ny, fin absolut jämn asfalt. Inga mittlinjer. Svepande kurvor hit och dit, upp och ner. Precis lagom sikt. Kim hade täten i vår lilla grupp på 4. Precis lagom hastighet för att man fick brotta ner hojen i vissa kurvor, dock hela tiden trafiksäkert med tanke på sikten. Det bara flöt. Jag bara log. Nja, asgarva är nog närmare sanningen.

Framme vid kontroll 5 slet Ronnie av sig hjälmen och skrek: **-Är det fler än jag som har ståfräs???** Fast med lite andra ord. Får ju tänka lite på språkbruket. Men det var nog det underbaraste vägsträcka jag kört. *suck*

Uffe!!! Du måste bara ha med den nästa år!!!!

Rundan avslutades i Furusund. Vägen från Hysingsvik och dit gick inte heller av för hackor. Men lite för mycket trafik för att få ut det optimala.

Lördagkvällen fortlöpte i vanlig Vulcananda. Öl, superb mat, öl, dans, öl, prisutdelning, skratt, öl, kram, öl... och så rullade det på.

Till slut kom då söndag morgon. Och nu vet jag varför Stefan Adler ser ut som han gör varje söndag på Tånga. Han kallas ju internationellt för The Sad Puppy. Det var verkligen inte kul. Man ville ju att det skulle fortsätta. I alla fall en dag till eller 5.

Avfärd strax innan 10 på morgonen. Och jag har blivit lite ordentligare med

åren. Blåste 0,26 på alkometern klockan 8. Det var ju en bit att köra hem. Tur att inte HasseBajare skulle med. Han hade 0,85 ☺

Hemresan gick klockrent. Makligt tempo i 100-110 p g a Kim hade sitt släp med. Stopp var 15:e mil p g a en 800 med liten tank. Men det gjorde inte så mycket. Skönt att sträcka på benen. Strax innan Värnamo började ögonen gå i kors på både mig och Ronnie. Så det blev ett lite längre stopp där med Red Bull och Dextrosol. Och det funkade!!

Anlände i Helsingborg strax efter halv 7 på kvällen. Lite trött och mör men med ett underbart minne i bagaget.

Har bara bifogat 2 bilder p g a mobilkamera av lägre kvalitet. Dock finns det bilder i Galleriet samt hos Taggen.

Så var det! Tänk på det alla framtida arrangörer. Var inte säkra. Lita inte på anmälningslistorna. Misstro era närmsta vänner. Vem vet vem som dyker upp nästa gång när ni minst anar det?...

PS! En kul grej till:

Classe-Stigfinnare från YCC hade glömt att informera sina kamrater om vårt upptåg. Och uppenbarligen glömt bort det själv, för de var övertygade om att de skulle bli 17 st. Och det var de glada över. Och sprang och undrade var de 12 fanns som de inte kunde hitta...

Föranledde mig att be dem om ursäkt på lördagskvällen.

Fast det menade jag nog inte... hi hi

/Nezze #3994